

Koniec generála W. K.?

Napísal Peter Gašpar

Nedeľa, 22 November 2009 21:03 - Posledná úprava Piatok, 27 November 2009 00:10

>From: Gaspar<gaspar@bestofliterature.com>

>To: „Ja“ <jarik@bestofliterature.com>

>Subject: Mail

>Date: 23. 03. 2002 03:15

Ahoj Jardo,

som v Aucklande a stále som zaneprazdnený odpovedaním na emailxxx policajtov z Napieru. Pytajú sa stále to isté, ale stále iný policajt alebo detektív. Maorská žena mi pri rieke ukrala kľučky od auta a maorský muž ma ovalil haksakom po hlave. Z hlavy mi vytekala červená. Povedal som im, že musím ísť do nemocnice, tak ma tam zaviezli, ale auto si chceli nechať, tak som s lupicmi pokračoval v ceste. Hovorili, že ma zastrelia, nebola to sranda, ale sem-tam sme sa smiali. Bol som so svojimi lupicmi tri hodiny - o čomsi sme sa museli baviť. Tri hodiny utiekli ako voda. Hovoril som im, že sú hlupáci a idioti a oni mi hovorili, že ma zastrelia, ak čo len muknem. Slúbil som im, že ani nečeknem, ale keď odišli aj s mojím autom, hneď som zavolať policíu. Prisli na troch autách. Aj najlepší novinár v okrese napísal o lupezi článok na prvú stranu. Bizarnosťou bolo aj to, že išlo o turistu zo Slovenska - to nikto nevedel, kde to je. Čechov je v Napieri veľa - Čech by sa na prvú stránku nedostal. Fotografie lupicov uverejnili na druhý deň, tiež na prvej stránke. Na tretí deň ich chytili. Píšem s chybami, ako ten blázon Kerouac.

Koniec generála W. K.?

Napísal Peter Gašpar

Nedeľa, 22 November 2009 21:03 - Posledná úprava Piatok, 27 November 2009 00:10

That is not writing, that is typewriting, posmieval sa mu ten blazon Capote.

Gaspar

>Attachment

Peter Gašpar

□

KONIEC GENERÁLA W. K.?

Obchod bol v rade šiestich podobných domov na ulici spájajúcej námestie Revolúcie a Katedrálne námestie. Klobúky rozličných tvarov boli poukladané tesne jeden vedľa druhého v troch poličkách za pultom predeľujúcim miestnosť na dve nerovnaké časti. Zazvonil zvonec na dverách a do obchodu rázne vkročil starší prešedivený muž v bielej košeli a lakovaných modrých topánkach s ostrými dlhými špičkami. V ruke držal mosadznú vychádzkovú palicu slúžiacu nie na pomoc pri chôdzi, lebo mužove kosti a šľachy boli v úplnom poriadku, ale väčšmi ako módny doplnok, pomôcka pri gestikulácii a prípadne zbraň proti vrečkovým zlodejom. Pri chôdzi si pomalým pohybom končekmi prstov prihladil vlasy a pohľadom prebehol z jedného konca miestnosti do druhého sledujúc peknú zbierku rozličných klobúkov. Na predavačku stojacu za pultom v úctivom predklone ani nepozrel. V miestnosti bolo slabé

osvetlenie. Nad oknom z ulice a výkladom bola natiahnutá plátenná strieška. Hoci na protiľahlej stene nad zrkadlom bol luster s mnohými ramenami, ktorý by mohol zaliať svetlom aj jedáleň na stredovekom hrade, bolo v obchode šero, lebo z dvoch zastoknutých žiaroviek jedna bola vypálená, druhá blikala a čoskoro sa vypáli tiež. Predavačka povedala:

- Čo si želáte, pane?

Na čele muža boli kvapky potu. Pomaly stekali spomedzi vlasov a zastavovali sa v hlbších vráskach, kde zostali, až kým vlastnou váhou nestiekli nižšie na tvár, alebo ich muž vreckovkou neutrel. Pri pulte to urobil dvakrát a pritom nevdojak pozrel predavačke do tváre, no inak nedal najavo, že si ju už všimol. Na ulici bola horúčava, teplomer v parku ukazoval 36 stupňov Celzia, na čele muža v obchode sa vytvárali nové kvapky potu.

Na ulici zastavilo dlhé čierne auto s tmavomodrými sklami, pancierovými dverami a nepriestrelným oceľovým plášťom zaliatym v gume pneumatík. Šofér motor nevypol, z dvoch trasúcich sa výfukov vychádzal modrastý dym plaziaci sa v prachu ulice. Po druhej strane cesty prešlo niekoľko ľudí - široké sombrerá zakrývali zamračené, horúčavou otupené tváre domorodých pastierov dobytká. Muž sediaci vedľa šoféra vybral z husľového puzdra automatickú pušku, nasadil tlmíč a trpezlivo čakal, občas láskavo pohliadac smrtonosnú zbraň.

Predavačka v predajni si zvedavo obzerala navštívenku, na ktorej stálo: Gen. WILHELM W. KRANSKI. Okolo blikajúcej žiarovky lietali mole.